

Af Udvalget:

ad § 9.

Efter „fri Befordring“ tilføies:

„eller Godtgjørelse derfor, 4 Mk. for hver Mil, som de have at reise,“

ad § 10.

I Slutningen af andet Punktum og i sidste Punktum sættes:

„af Præsten“ istedetfor „af Kalbet“ og i sidste Punktum „af Yberne“ istedetfor „af Sognet“.

ad § 11.

At Ordene „, med Undtagelse af de i § 5 nævnte,“ gaae ud.

Forslag af Ministeren for Kirke- og Undervissningsvæsenet:

ad § 1.

Underændringsforslag:

Istedetfor i Slutningen af Paragraphen at tilføie efter Ordet „Hartkorn,“ „dog at der.. Byg“ sættes:

„dog saaledes, at de Eiendomme, som ere saa smaa, at kun ganske undtagelsesviis Tillæg der finder Steb, ei indbrages under Paaliggningen.“

ad § 2.

Ændringsforslag:

Paragraphen gives følgende Tilføielse:

„Det samlede Beløb udbetales forsludsviis af Communens Kasse, imod at denne hos de enkelte Ybere for enhver Andeel i dette erholder Godtgjørelse, der opkræves i Forbindelse med de andre kommunale Afgifter.“

ad § 10.

Underændringsforslag:

Slutningsordene „af Yberne“ forandres til: „forsludsviis af Communens Kasse imod at denne hos de enkelte Ybere erholder Godtgjørelse, der opkræves i Forbindelse med de andre kommunale Afgifter.“

Det til § 1 stillede Endringsforslag med sit Underændringsforslag samt § 1 fattes under Forhandling.

Ordføreren (Madvig): Det vil sees, at de af Udvalget, ligesom ogsaa det af den ærede Minister til denne Behandling af Sagen stillede Forslag ikke ere af synderlig Bigtighed. Der blev ved 2den Behandling af den 2den Landstingsmand for 10de Kredts (Rehmann) antydet et Forslag, der er blevet taget under Overveielse af Udvalget, men som man ikke fandt at kunne gaae ind paa, og som den ærede Landstingsmand, da dette meddeelttes ham, heller ikke fandt Anledning til for sit personlige Vedkommende at fastholde. Det vil erindres, at det gik ud paa at gjøre Afsløsningsformen simplere ved istedetfor en Afsløsningscommission at sætte en Commissair, og derved at fastsætte den Overcommission, hvortil der skal apelleres, til et mindre Tal, svarende til det, som nu er bestemt med Hensyn til Commissionen i 1ste Instants. Jeg skulde ikke nærmere have omtalt det, hvis der ikke syntes ved 2den Behandling at have været en vis Stemning for en Simplification af Afsløsningsformen. Udvalget troede, hvad der allerede her blev antydet tidligere af den ærede Minister, ligesom ogsaa af Andre, ved 2den Behandling, at en saadan Forandring ikke vilde opnaae sin Hensigt, fordi der sandsynligviis vilde indtræde en overordentlig hyppig Appellation, naar Sagerne skulde afgjøres i 1ste Instants ved en enkelt Commissair. Dertil kom en anden Grund, der gjorde sig gjældende i Udvalget, at forsaavidt der nemlig ved den første Behandling helst maatte vistes Afgjørelse ved Kjendelse eller Overenskomst isølge Mægling, den enkelte Commissair da maatte antages ofte at ville være lidet flikket til Mægler, idet det let kunde formodes, at han vilde indtage en saadan Stilling, naar han skulde mægle imellem de to Parter, Yberne og Præsten, at en tilstrækkelig Upartiskhed, saa at han ikke helde mere til den ene end til den anden Side, ikke vilde være tilstede. Dertil kom, at det var en saa besværlig og ubehagelig Stilling, at staae saa ene ved Afgjørelsen af slige Sager, at man vilde have Vanstielighed ved at staae